

Георги Кебеджиев

Радка Тенекеджиева

Петър Бояджиев

Зафирка Арнаудова

пъсенъ „Кжде си вѣрна, ти любовь народна“, при последнитѣ акорди на която изниква симпатичната фигура на младия диригентъ г. Цековъ. Председателтъ символично, съ подходящи думи предава ръководството на хора на младия диригентъ всрѣдъ бурнитѣ, одобрителни ръкоплѣскания на публиката. Сега вече съ притаенъ дѣхъ и устременъ въ диригента погледъ хориститѣ начеватъ програмата. Дисциплината е идеална, изпълнението — завладяващо. Следъ всѣка пъсенъ залата гърми отъ ръкоплѣскания и шумни одобрения, чуватъ се викове за бисъ . . . Следватъ поздравления, букети . . . и така, при растяще настроение преминава цѣлата програма. Публиката, между която личи елита на града, е горда съ своя новъ хоръ, а отъ плещитѣ на диригентъ и хористи е смѣкната цѣла планина. Успѣхътъ е общо-признатъ, а вѣрата и желанието за още по-голѣми успѣхи затвърдени.

*

Хорътъ е отново на работа; готви се за предстоящия концертъ въ Казанлъкъ, кждето, начело съ председателя на читалище „Зора“ ще гостува на казанлъшкото читалище „Искра“ и на мѣстния народенъ хоръ.

22 май 1932 г. — Казанлъкъ.

Този пътъ хорътъ ще трѣбва да представи не себе си, но и музикалната култура на своя градъ. Всички схващатъ значението на момента